

[Svend Auken]

inde, sagt blankt nej til en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som er en af hovedhjørnestenene i den svenske politik, og han har så sandelig aldrig nogen sinde bidraget til en forbedring af danske virksomheders konkurrenceevne. Tværtimod er det hans recept, der har været fulgt i de seneste år, hvor man har skåret ned på arbejdsmarkedspolitikken og ladet det private forbrug vokse i et omfang, som der ikke var samfundsøkonomisk basis for, med det resultat at vi i Danmark har spist opsvinget op uden at få noget fornuftigt ud af det, hvorimod man i Sverige har satset på fremtiden, således at Sverige står godt rustet under en socialdemokratisk regering, mens Danmark er så elendigt stillet under en borgerlig regering.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige, at jeg er helt enig med hr. Glistrup. Det går bedre med en socialdemokratisk regering end med en borgerlig.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er alligevel for groft at sige, at det er Fremskridtspartiets recept, der har været fulgt de sidste seks år, hvis man ser på, hvordan den offentlige sektor er vokset og vokset, hvordan reglementet og restriktionerne på arbejdsmarkedet og på virksomhederne er forøget og forøget. Vi har i dag et skattetryk, som er 25 pct. højere, end det var i 1982. Det er lige præcis socialistisk antifremskridtspolitik, der har været ført i de sidste seks år. Det er gået galt, fordi den statsminister, der tiltrådte for 6 år siden, som sin model havde: Nu skal vi hen i Socialdemokratiets skuffer og se, hvad vi kan finde. Det er det, han har brugt; han har ikke lavet nogen som helst nye tanker.

Derfor skal vi have en ny politik, og i den henseende er den svenske regering bedre, end den danske regering har været. Deri er hr. Svend Auken og jeg helt enige.

Jørgen Estrup (RV):

Flere af de forslag, vi har til debat her i eftermiddag, drejer sig jo om en omlægning – en perspektivrig omlægning – af arbejdsmarkeds-

politikken. At hr. Glistrup og Fremskridtspartiet ikke kan se det og kalder den visionsløs, kan næppe undre nogen, for sådan må det nu engang være, når den eneste økonomiske lov-mæssighed, man anerkender og følger, er jung-leloven.

For første gang er der bred enighed i Folketinget om at lægge indsatsen mod arbejdsløshed om fra passiv dagpengeudbetaling til aktiv satsning på uddannelse og andre muligheder, så de ledige kan få en ny start på arbejdsmarkedet. Det har været en radikal mærkesag igennem flere år, og den falder hermed på plads efter adskillige års tovtrækkeri. Det er vi godt tilfredse med.

Lovforslag nr. L 55 indeholder først og fremmest to elementer, som vi hele tiden i forbindelse med en revision af arbejdstilbudsloven har lagt stor vægt på. Det gjaldt også det forslag til en revision af loven, som vi fra radikal side fremsatte i november 1987. Det drejer sig dels om at gøre en ekstraordinær indsats for den gruppe ledige, som er særlig udsat, fordi de hverken har fået en ordentlig skoleuddannelse eller en egentlig erhvervsuddannelse, og så drejer det sig om, at tilbud om uddannelse bliver en ret, som den enkelte ledige kan påberåbe sig. Det er faktisk lykkedes i det foreliggende lovforslag.

Men lovforslaget er jo andet og mere end en indsats mod langtidsledigheden; det er først og fremmest en generel indsats mod ledighed, og jeg vil her pege på 4 begreber, som efter min mening er nøgleord i den sammenhæng. Det er ordene »forebyggelse«, »aktivitet«, »individuelle hensyn« og »hjælp til selvhjælp«.

Det er forebyggelse, fordi vi altså her nu sætter ind på et tidligt tidspunkt med information og vejledning og særlige kurser for at hjælpe ledige til at få en hurtigt ændret start og øgede muligheder på arbejdsmarkedet.

Det er en total omlægning af tidligere tiders passive udbetaling af dagpenge til nu aktiv uddannelsesindsats og større vægt på en række aktiviteter, som holder de ledige i gang og forbedrer deres situation.

Det er en differentieret indsats, så man kan tage individuelle hensyn og derved lægge vægt på de forskellige forudsætninger, de ledige har, og som gør, at de har brug for ganske bestemte forskellige foranstaltninger for at få en bedre placering på arbejdsmarkedet.